

GENEL GEREKÇE

Hazırlanan Kanun Teklifinde;

- ✓ Kayıt dışılıkla mücadele edilmesi,
- ✓ Vergi adaletinin güçlendirilmesi,
- ✓ İndirim ve istisnaların sınırlandırılması,
- ✓ Dolaysız vergilerin vergi gelirleri içindeki payının artırılması,
- ✓ İhtilafların önlenmesi ve hukuki belirliliğin artırılması

hedeflerine hizmet etmek üzere ilgili kanunlarda düzenleme yapılmaktadır.

Teklifte kayıt dışılıkla mücadele kapsamında, Petrol Piyasası Kanununda daha önce akaryakıt sektörü için getirilen dağıtıcılar arasındaki akaryakıt ticaretine yönelik sınırlamaya benzer şekilde, LPG sektöründe faaliyette bulunanlar için de herhangi bir dağıtıcıdan temin edilen LPG'nin başka bir dağıtıcıya satılmasına ilişkin kısıtlama getirilmektedir.

Aynı şekilde akaryakıt sektöründe faaliyette bulunan bazı mükelleflerin katma değer vergisinin ödenmemesine ilişkin farklı girişimlerde bulunmalarını önlemek ve en azından özel tüketim vergisi tutarına isabet eden katma değer vergisi tutarının ithalat aşamasında alınmasını sağlamayı teminen, Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (I) sayılı listede yer alan malların ithalinde hesaplanıp teminata bağlanan özel tüketim vergisinin, katma değer vergisi matrahına dahil edilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Teklifte ayrıca yatırım teşvik belgesine bağlı olarak uygulanan indirimli kurumlar vergisi uygulaması, verimli yatırımların teşvik edilmesini sağlamak ve sınırsız bir şekilde indirim uygulamasının önüne geçmek amacıyla, yeni teşvik belgeleri kapsamındaki yatırımlara uygulanmak üzere düzenlemeler yapılmaktadır.

Teklifte yer alan bir diğer düzenleme ise farklı kanunlarda yer alan düzenlemeler uyarınca Ar-Ge, tasarım ve belirli oranda destek personeline ödenen ücretlere sağlanan istisna ve teşvikin, sınırsız kullanımının önüne geçmek amacıyla aylık olarak belli bir tutar ile sınırlandırılması öngörülmektedir.

Söz konusu düzenlemeler, vergilemede güvenliğin ve öngörülebilirliğin sağlanmasına, kayıt dışılıkla mücadeleye, vergi adaletini güçlendirmeye ve dolaysız vergilerin vergi gelirleri içindeki payının artırılmasına katkı sağlayacaktır.

Ayrıca Teklifte, Anayasa Mahkemesinin yetki bakımından iptal ettiği hükümlere ilişkin olarak, 1567 sayılı Kanun metnine daha açık bir şekilde yetkilerin dercedilmesi suretiyle, hukuki belirliliğin artırılması amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde metninde ticari senetlerle tediyei temine yarayan her türlü vasıta ve vesikaların memlekette ihracı veya memlekete ithalinin tanzim ve tahdidine Cumhurbaşkanının yetkili olduğu düzenlenmekte olup, söz konusu ifadenin içeriğinde herhangi bir değişiklik yapılmaksızın anlamsal bütünlüğün sağlanabilmesi ve anlaşılabilirliğin artırılmasını teminen madde metninde değişiklik yapılmakta, ayrıca ikincil mevzuatta belirlenen kıymetli madenler ve kıymetli taşlarla bunlardan mamul veya bunları muhtevi her nevi eşya ve kıymetlerin alım satımı ve rafinajına ilişkin yetkinin Kanuna dercedilmesi suretiyle hukuki belirliliğin ve öngörülebilirliğin sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 2- Yetkisiz faaliyete ilişkin aynı kabahatin aynı kişi tarafından birden fazla kez işlenmesi halinde ya da yetkisiz faaliyette bulunanların söz konusu iş yerini sadece faaliyet izni verilmesi gereken faaliyet konularında iştigal etmek maksadıyla işletmeleri halinde para cezasının iki katı şeklinde uygulanması yerine doğrudan üst sınırdan uygulanması yönünde bir değişiklik düzenlenerek, yetkisiz faaliyetleri sistematik ve yaygın şekilde yürütenlere yönelik caydırıcılığın sağlanması amaçlanmaktadır.

Kanun maddesinde yetkisiz faaliyete ilişkin öngörülen bir diğer yaptırım olan iş yeri faaliyetlerinin durdurulması hususunda da bir değişiklik yapılması öngörülmektedir. Mevcut durumda faaliyetlerin sürekli olarak durdurulması yaptırımı tekerrür şartına bağlı bir yaptırımdır. Tekerrüre istinaden faaliyetlerin sürekli olarak durdurulması yaptırımının uygulandığı hallerde, tekerrüre mesnet teşkil eden faaliyetlerin geçici durdurulması yaptırımının Mahkeme kararı ile iptal edilmesi veya hakkında yürütmenin durdurulması kararı verilmesi hallerinde, faaliyetlerin sürekli olarak durdurulması yaptırımının da, bu geçici durdurma yaptırımına bağlı bir yaptırım olması nedeniyle geçici durdurma yaptırımı ile birlikte iptal edilmesi nedeniyle uygulamada birçok sorunla karşılaşmaktadır. Bu nedenle, Kanun değişikliği ile faaliyetlerin tekrarı halinde sürekli durdurma kaldırılarak hukuka uygun bağlı işlemlerin iptalinin önüne geçilmesi ve uygulamanın sadeleştirilmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca, maddenin sekizinci ve dokuzuncu fıkralarında geçen “suç” ibareleri 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri çerçevesinde “kabahat” olarak değiştirilmekte ve maddede düzenlenen tekerrür halleri için ölçülülük ilkesinin gereği süre belirlenmektedir.

MADDE 3- Anayasa Mahkemesinin 9/5/2024 tarihli ve E:2021/106, K:2024/101 sayılı Kararı ile, 1567 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde yer alan “...altı milyon Türk Lirası’nı geçmemek üzere yönetmelikte belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde...” ifadesi iptal edilmiştir. Bu çerçevede, madde yeniden düzenlenerek birinci fıkrada Hazine ve Maliye Bakanlığının iznine tabi faaliyetler sıralanmaktadır.

İkinci fıkrada bu Kanun ve bu Kanuna dayanılarak çıkarılan mevzuat kapsamında faaliyet izni ve/veya yetki verilen anonim şirketlere ilgili düzenlenmelerde belirlenen amaç ve konulara aykırı faaliyet gösterildiğinin tespiti halinde verilen faaliyet izinlerinin iptal edilebilmesine ilişkin yetki Kanun metnine daha açık dercedilerek yasal dayanak güçlendirilmektedir. Ayrıca, yetkili müesseselere ilişkin faaliyet bölgelerinin, şehirlerin ekonomik büyüklüğü, turizm potansiyeli, nüfus yoğunluğu gibi çeşitli faktörlere göre belirlenebilmesini teminen Hazine ve Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Üçüncü fıkrada yetkili müesseseler, kıymetli maden aracı kuruluşları ve rafinerilere ilişkin izinlerde Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından alınacak ücretlere dair yetki ile usul ve esaslar yeniden düzenlenmektedir.

Dördüncü fıkrada, B grubu yetkili müesseselerin, şube açma yetkisini haiz A grubu yetkili müesseselere dönüşme izinlerinde A ve B grubu yetkili müesseselerin aynı faaliyet bölgeleri arasındaki fark kadar ücret ödeneceği düzenlenmektedir.

Beşinci fıkrada, yetkili müesseselerin merkez ya da şube adreslerinin üst faaliyet bölgesine taşınmasında bölgeler arasındaki fark kadar ücret ödeneceği düzenlenmektedir.

Altıncı fıkrada, rafinaj faaliyetinde bulunmak üzere her bir kıymetli maden için verilen faaliyet izni ayrı bir faaliyete ilişkin ruhsatı ifade ettiğinden, her bir izin için münferit ücret alınacağı açıkça düzenlenmektedir.

Yedinci fıkrada, yetkili müesseseler, kıymetli madenler aracı kuruluşları ve rafinerilerin paylarının devrine ilişkin Hazine ve Maliye Bakanlığınca verilen izinlerde tahsil edilecek ücretler düzenlenmektedir. Söz konusu faaliyet izinlerinin münferit ruhsatları ifade etmesi nedeniyle birden fazla faaliyet iznine sahip anonim şirketlerin pay devirlerinde her bir ruhsat kapsamında ayrı ücret alınacağı belirtilmektedir.

Sekizinci fıkrada, Kanunda düzenlenen ücretlerin tahsiline ve yeniden değerlemesine ilişkin usul ve esaslar belirlenmektedir.

Dokuzuncu fıkrada, yetkili müesseseler, rafineriler ve kıymetli madenler aracı kurumlarının faaliyet izinlerinde kuruluş izni başvurularının tarihinde, diğer türlerdeki kıymetli madenler aracı kuruluşları ile kuruluş izninde belirtilmeyen kıymetli maden türlerinin rafinajına ilişkin rafineri faaliyet izinlerinde faaliyet izni başvuru tarihinde geçerli olan ücretin tahsil edileceği düzenlenmektedir.

Onuncu fıkrada, bu Kanuna ekli ücret tarifelerindeki tutarların iki katına kadar artırılması, yarısına kadar indirilmesi yetkisi Cumhurbaşkanına verilmektedir.

MADDE 4- 4/1/1961 tarihinde kabul edilen Vergi Usul Kanununun yoklama fişine ilişkin hükümleri düzenleyen 131 inci maddesinde, yoklama neticelerinin yoklama fişine geçirileceği, yoklama fişlerinin nezdinde yoklama yapılan veya yetkili adamına imza ettirileceği, bunlar bulunmaz veya imzadan çekinirlerse keyfiyetin fişe yazılacağı ve yoklama fişinin polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar meclisi üyelerinden birine imzalatılacağı öngörülerek vergilendirmeye ilişkin hususlarda ispat ve tevsik amacıyla kullanılabilecek yoklama fişlerindeki tespitlerin hukuken güçlendirilmesi amaçlanmıştır.

Bununla birlikte geçen süre içerisinde meydana gelen gelişme ve dijitalleşmenin ortaya çıkardığı imkanlardan faydalanılması amacıyla mezkur Kanuna eklenen “Elektronik yoklama” başlıklı 132/A maddesi ile yoklamaların elektronik ortamda tanzim edilecek yoklama fişi ile kayıt altına alınabilmesi sağlanmıştır.

Bu kapsamda Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından geliştirilen Elektronik Yoklama Sistemi ile yoklamalar vergi dairelerindeki tablet bilgisayarlar aracılığıyla elektronik ortamda gerçekleştirilmekte ve bu yoklamalara ilişkin fişlere de elektronik ortamda erişilebilmektedir.

Elektronik ortamda yapılan yoklamalarda yoklama yapılan yerin konumu GPS kaydı ile otomatik olarak kayıt altına alındığı gibi tespit edilen hususlar fotoğraflanmakta ve bu koordinat bilgisi ve fotoğraflar elektronik ortamda düzenlenen fişin ayrılmaz bir parçası haline gelmektedir.

Diğer taraftan, Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu tarafından Bölge İdare Mahkemeleri Kararları Arasındaki Aykırılığın Giderilmesine İlişkin olarak verilen 26/4/2024 tarihli ve E.No:2023/10, K.No:2024/5 sayılı karar ile, 213 sayılı Kanunun 131 inci maddesinde yer alan “nezdinde yoklama yapılan veya yetkili adamı bulunmaz veya imzadan çekinirlerse keyfiyetin fişe yazılması ve yoklama fişinin polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar meclisi üyelerinden birine imzalatılması” yönündeki düzenlemenin, elektronik yoklamalar için de geçerli olduğuna hükmedilmiştir. Ayrıca, vergi mahkemeleri bu kişilerin mutlaka yoklama yerine getirilmesini ve imzalarının burada alınmasını şart koşmaktadır. Bu husus, son dönemde özellikle sahte belge düzenleme riski yüksek bulunan mükelleflerin yoklama fişlerini

imzalamaktan imtina etmelerine ya da yoklama anında yoklama yerinde bulunmamaları gibi durumların sıkça yaşanmasına sebep olmaktadır.

Gelinen noktada şehirlerin oldukça büyümüş olmasına bağlı olarak polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar meclisi üyelerine ulaşılmasının fiilen mümkün olmaması, ulaşılsalar dahi söz konusu kişilerin tutanağın düzenlendiği yere gelmemesi veya gelememesi ya da imza atmak istememesi yapılan tespitlere ilişkin işlemlerin yargı mercileri tarafından usul yönünden iptal edilmesine sebep olmaktadır. Bu durum sahte belge düzenleme fiilleri ile mücadelede ciddi zarar vermektedir.

Bu kapsamda, maddeyle yoklama fişinin Vergi Usul Kanununun 132/A maddesi kapsamında, koordinat bazlı konum bilgisini ve yoklama yapılan yere ilişkin fotoğrafları içerecek şekilde elektronik ortamda tanzim edildiği durumlarda, hakkında yoklama yapılan veya yetkili adamının yoklama esnasında bulunmaması veya imzadan çekinmeleri halinde polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar meclisi üyelerinin imzasının aranmaması temin edilerek bir yandan yapılan tespitlerin ispat gücü kuvvetlendirilmekte, diğer yandan da sahte belge düzenleme fiilleri ile olan mücadelenin güçlendirilmesi temin edilmektedir.

MADDE 5- Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatı personeli tarafından, vergi kayıp ve kaçağının en aza indirilmesi, kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınabilmesi, mükelleflerin vergi mevzuatından doğan hak ve ödevleri konusunda bilgilendirilmesi, vergi düzeninin sağlanması, belgesiz mal hareketlerinin önlenmesi ve mükelleflerin gönüllü uyumunun sağlanması amacıyla yaygın ve yoğun vergi denetimleri yapılmaktadır.

Söz konusu denetimler kapsamında daha fazla personelin görevlendirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Diğer taraftan, icra, tahsilat, yoklama ile yaygın ve yoğun vergi denetimi faaliyetleri, mesai saatleri dışında ve fiilen daire dışında gerçekleştirildiğinden denetimlerde görev alan personel çalıştığı birimin yemek hizmetinden faydalanamamakta, yemek ve benzeri ihtiyaçlarını restoran/lokanta gibi işletmelerden karşılamaktadır.

Bu nedenle, normal mesai saati haricinde daire dışında fiilen çalışanlara bu çalışmalarının karşılığı fazla çalışma ücreti ödenmesi yönünde yapılan düzenlemede değişiklik yapılarak ödenecek ücretlerin ve sahada görevlendirilecek personele ilişkin üst limitin artırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 6- Maddeyle Vakıflar Genel Müdürlüğü bünyesindeki vakıflar ve bu kurum tarafından yönetilen mazbut vakıfların mülkiyetinde bulunan taşınmazların satışı suretiyle gerçekleşen devir ve teslimler KDV'den istisna edilmektedir.

MADDE 7- Özel Tüketim Vergisi (ÖTV) Kanununa ekli (I) sayılı listede yer alan malların ithalinde ÖTV hesaplanmamakta, sadece teminat alınarak mallar yurt içine alınmakta, ithalatçıları tarafından yurt içinde ilk tesliminde ise ÖTV hesaplanmaktadır. Bu kapsamda yer alan malların ithalinde sadece mal bedeli üzerinden katma değer vergisi (KDV) hesaplanarak tahsil edilmektedir. İthalatçıları tarafından malın yurt içi ilk tesliminde ÖTV hesaplandığından, ÖTV tutarına isabet eden KDV tutarı da bu aşamada hesaplanmaktadır. Hesaplanan KDV tutarı indirilecek KDV ile karşılaştırılarak, ödenecek KDV olmakta veya devreden KDV olarak sonraki dönemlere devretmekte ve sonraki dönemlerdeki hesaplanan KDV tutarı ile mahsup edilmektedir.

Katma Değer Vergisi Kanunu uyarınca matraha dâhil olan ÖTV tutarı üzerinden hesaplanan KDV, mükelleflerin faaliyetlerine ilişkin olarak ortaya çıkan ve yüklenilen bir KDV olmadığından, bu alanda faaliyette bulunanların en azından ÖTV tutarına isabet eden tutar kadar KDV'yi ödemeleri beklenir. Ancak mükelleflerin, bu ÖTV tutarı üzerinden hesaplanan KDV'nin ödenmesinden kaçınmak için farklı alanlardaki faaliyetlerini bu faaliyetleri ile

ilişkilendirmek suretiyle veya iyi niyetli olmayan mükelleflerde ise sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanmak suretiyle en az vergi ödenecek şekilde veya hiç ödenmeyecek şekilde hareket etmek suretiyle kayıt dışılığa sebebiyet verdikleri gözlemlenmektedir. Bu durum, ÖTV tutarına isabet eden KDV'nin Hazineye hiç intikal ettirilmemesine veya eksik intikal ettirilmesine neden olmaktadır.

Bu kapsamda, söz konusu menfi işlemleri önlemeyi teminen 4760 sayılı ÖTV Kanununa ekli (I) sayılı listede yer alan malların ithalinde hesaplanıp teminata bağlanan ÖTV'nin, KDV matrahına dahil edilmesine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 8- Maddeyle ihracatın desteklenmesi ve mükelleflerin uluslararası pazarlarda rekabet avantajı sağlamalarını teşvik etmek amacıyla mükelleflerin aynı veya diğer serbest bölgelerde faaliyette bulunan mükelleflere yaptıkları ürün satışlarından elde ettikleri kazançlarının gelir ve kurumlar vergilerinden istisna edilmesi sağlanmaktadır.

Diğer taraftan, serbest bölgelerden yurt içine yapılan satışlardan elde edilen kazançlar ise anılan istisna kapsamında olmayıp, bu hüküm aynen korunmaktadır.

MADDE 9- Madde ile Organize Sanayi Bölgeleri tüzel kişiliğinin bankalardan kullandığı krediler dolayısıyla bankalar tarafından lehe alınan paraların banka ve sigorta muameleleri vergisinden istisna tutulup tutulmayacağına yönelik ihtilafın giderilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 10- Maddeyle; 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Kanunu Hükümlerine göre imzalanarak yürürlüğe konulan Toplu Sözleşme Hükümleri ile aynı Kanun hükümlerine göre yürürlüğe konulan Kamu Görevlileri Hakem Kurulu Kararlarının hizmet kollarına ilişkin bölümlerinde düzenlenen, kamu kurum ve kuruluşları ile sendikalar tarafından birlikte belirlenen esaslar çerçevesinde kamu personeline yönelik olarak uzun zamandır uygulanmakta olan koruyucu giyim yardımı, koruyucu giyim malzemesi, koruyucu giyim ve donanım malzemesi verilmesi hususunda, toplu sözleşme hükümlerinin kamu kurum ve kuruluşlarınca farklı yorumlanması nedeniyle Sayıştay tarafından tespit edilen sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 11- 4691 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca, teknoloji geliştirme bölgelerinde çalışan Ar-Ge, tasarım ve belirli oranda destek personeline ödenen ücretlere sağlanan teşvik kapsamında gelir vergisi stopajı işveren lehine terkin edilmekte, bu ücretlere ilişkin düzenlenen kağıtlara damga vergisi istisnası uygulanmaktadır.

Maddeyle, madde asgari ücret istisna uygulamasına göre revize edilmekte ve hali hazırda çalışan bazında sınırsız olarak uygulanabilmekte olan bu teşvik, aylık olarak asgari ücretin brüt tutarının belli bir katıyla sınırlandırılmaktadır. Ayrıca bu teşviğin, aylık ücretin asgari ücretin belli bir katını aşmayan kısmı üzerinden hesaplanan gelir vergisinden, asgari ücret istisnasına isabet eden vergi düşüldükten sonra kalan vergi tutarı muhtasar beyannamede tahakkuk eden vergiden terkin edilmek suretiyle uygulanması ve bu ücretlerin, asgari ücretin belli bir katını aşan kısmı ise söz konusu teşvike ve damga vergisi istisnasına konu edilememesi sağlanmaktadır.

MADDE 12- Endüstri bölgelerimizde petrokimya, yenilenebilir enerji, paslanmaz çelik, doğalgaz işleme, otomotiv, traktör, makine, kâğıt, vasıflı çelik, gübre, petrol ve LPG depolama, insansız hava teknolojileri, ilaç, cam şişe, bakır, şeker ve muhtelif sektörlerde üretimler gerçekleştirilmektedir. Üretim gerçekleştirilen 30 endüstri bölgesinde 2024 yılı sonu itibarıyla yaklaşık 57.494 kişi istihdam edilmektedir. Bu bölgelerde 2024 yılında yaklaşık 15,78 Milyar Dolar ihracat gerçekleştirilmiştir.

Endüstri bölgeleri; Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, kurum ve kuruluşların veya yönetici şirketin başvurusuna istinaden veya resen yer seçimi yapmak suretiyle Cumhurbaşkanlığı kararıyla kurulmakta ve buna ilişkin kararlar Resmî Gazetede yayımlanmaktadır. Söz konusu hususun düzenlediği hükümlerde yapılan değişiklikle, Cumhurbaşkanlığı kararıyla kurulan endüstri bölgelerine alan ilavesi ve mevcut alanın daraltılmasına ilişkin Bakanlık yetkisi netleştirilmektedir. Mevcut madde metnine göre Cumhurbaşkanınca ilk kuruluşta ilan edilen endüstri bölgesine bu alandan büyük olmayan bir alan ilave olduğunda yetki Bakanlıktadır. Ancak ikinci ve sonraki ilave alan taleplerinin toplamında ilk kuruluşdaki alanın büyüklüğünün geçilmesi durumunda ne olacağı hususunda tereddüt bulunmaktadır. Bu kapsamda maddeyle, endüstri bölgelerine alan ilave etme yetkisi Bakanlığa verilmektedir. Ayrıca imar planının yapılması aşamasında mülkiyet, jeolojik açıdan sakıncalı alanlar, ilgili kurumlardan gelen yapılaşmaya ilişkin kısıtlayıcı görüşler, koruma sınırları ve benzeri teknik nedenlerden dolayı mevcut alanın daraltılmasına ihtiyaç duyulabildiğinden alan çıkarma yetkisi Bakanlığa verilmektedir.

MADDE 13- Ulusal güvenlik kuruluşlarına, milli savunma ve iç güvenlik maksadıyla alacakları ve münhasıran bu amaçla kullanacakları yerli katkı oranı en az %40 olan taşıtlar ile ilgili kuruluşların ihtiyaçlarını karşılayacak nitelikte yerli üretimi bulunmayan kamyon, kamyonet, arazi taşıtları ve motosikletlerin ilk iktisabında özel tüketim vergisi istisnası getirilmektedir.

MADDE 14- Maddeyle Cumhurbaşkanına, ÖTV Kanununa ekli (II) sayılı listedeki mallar için belirlenen oranlar ile bu oranlara esas özel tüketim vergisi matrahlarının alt ve üst sınırları içerisinde kalmak kaydıyla, 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan taşıtların, motor silindir hacmi, menzilleri ve batarya kapasiteleri itibarıyla farklı oranlar belirleme yetkisi verilmektedir.

MADDE 15- Maddeyle, ÖTV Kanununa ekli (II) sayılı listenin 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan “- Diğerleri” satırı altındaki bazı fosil yakıtla çalışan binek otomobilleri ile hem fosil yakıt kullanan hem de elektrik motoru bulunan bazı hibrit otomobillerin güncelliğini kaybeden matrah eşikleri nedeniyle, neredeyse tamamı, bulundukları motor silindir hacmi aralığındaki en yüksek ÖTV oranları olan; %80, %150 ve %220 oranlarından vergilendirildiğinden, söz konusu matrah eşikleri piyasa koşullarında oluşan fiyatları etkilemeyecek şekilde yeniden belirlenmektedir. Ayrıca, ÖTV Kanununa ekli (II) sayılı listenin 87.04 G.T.İ.P. numarasında yer alan “- Diğerleri” satırı altındaki kamyonet cinsi araçlardan arazi taşıtı sınıfında olanların vergi oranı farklılaştırılmaktadır.

MADDE 16- 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu ile 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu kapsamında vergiye tabi stratejik bir petrol ürünü olan LPG üzerindeki vergilerin farklı usulsüzlük yöntemleriyle yok edilerek rekabet eşitsizliğinin meydana getirilmesi, ilgili otoriteler tarafından belirlenen kurallara tam olarak uymak suretiyle faaliyette olan mükellefleri olumsuz etkilemektedir.

Ayrıca ithalat veya rafineri kanalı ile temin edilen LPG'nin birden fazla kere el değiştirmesi hem maliyet artırıcı bir unsur olarak karşımıza çıkmakta hem de LPG'nin dolayısıyla piyasasının izlenebilirliğine ciddi oranda zarar vermektedir.

Bu sonuçların ortaya çıkmaması, LPG piyasasının etkin bir şekilde çalışması, rekabet eşitsizliklerinin giderilmesi, kayıt dışı ekonomiyle mücadele edilmesi, tüm tarafların mali ve teknik mevzuata uygun davranmalarının sağlanması ve Devletin vergi gelirlerinde olası kayıplarının önüne geçilmesi amacıyla LPG piyasasında dağıtıcıların herhangi bir dağıtıcıdan aldığı LPG'yi başka bir dağıtıcıya tekrar satmasına sınır getirilmesi ihtiyacı hasıl olmuştur.

Bu çerçevede yapılan değişiklikle, 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 9 uncu maddesindeki dağıtıcılar arasındaki akaryakıt ticaretine getirilen sınırlamaya benzer şekilde ve dağıtıcılar arası LPG ticaretinin kullanım amacına zarar vermeksizin, herhangi bir dağıtıcıdan temin edilen LPG'nin başka bir dağıtıcıya satılmasına ilişkin kısıtlama getirilmektedir.

MADDE 17- Madde ile verimli yatırımların teşvik edilmesi amacıyla indirimli kurumlar vergisi uygulamasının indirim hakkının kullanılabilceği ilk hesap döneminden itibaren en fazla on hesap dönemi boyunca uygulanacağına ilişkin sınırlama getirilmekte ve kurumlar vergisi indirim oranı %60 olarak belirlenmektedir.

Ayrıca, kazanç bulunmasına rağmen yararlanılmayan yatırıma katkı tutarlarının müteakip dönemlerde dikkate alınamayacağı hususu maddeye eklenerek uygulamaya açıklık getirilmektedir.

Yatırım teşvik belgesi kapsamında düzenlemeye konu maddeye göre hesaplanacak yatırıma katkı tutarına mahsuben, toplam yatırıma katkı tutarının %50'sini ve hakedilen yatırıma katkı tutarını geçmemek üzere; indirim hakkının kullanılabilceği ilk hesap dönemi dahil dördüncü hesap döneminin sonuna kadar kurumun diğer faaliyetlerinden elde edilen kazançlarına indirimli kurumlar vergisi oranı uygulamak suretiyle yatırıma katkı tutarını kısmen kullandırmaya ve bu oranı sifıra kadar indirmeye Cumhurbaşkanlığı yetkili kılınmıştır. Bu yetki çerçevesinde diğer faaliyetlerden elde edilen kazançlara en fazla dört yıl indirimli kurumlar vergisi oranının uygulanması, on yıllık toplam sürenin aşılacağı anlamına gelmemektedir.

Buna göre, yeni yatırım teşvik sistemine uygun yetki düzenlemeleri yapılmakta, mükelleflerin yatırım teşvik belgesi kapsamındaki yatırımları dolayısıyla yatırım dönemi ve işletme dönemi ayrımı yapılmaksızın indirim hakkının kullanılabilceği ilk hesap dönemi dahil dördüncü hesap döneminin sonuna kadar diğer faaliyetlerden elde ettikleri kazançlarına indirimli kurumlar vergisi uygulanması sağlanmakta ve diğer faaliyetlerden elde edilen kazançlara uygulanan yatırıma katkı tutarı oranını artırma konusunda Cumhurbaşkanlığına verilen yetki kaldırılmaktadır. Ayrıca, 6745 sayılı Kanun kapsamındaki proje bazlı yatırımlar için Cumhurbaşkanlığına süreleri ve oranı artırma yetkisi verilmektedir.

MADDE 18- 5746 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi uyarınca, Ar-Ge, tasarım ve belirli oranda destek personeline ödenen ücretlere sağlanan teşvik kapsamında gelir vergisi stopajı işveren lehine terkin edilmektedir.

Yapılan düzenlemeyle, madde asgari ücret istisna uygulamasına göre revize edilmekte ve hali hazırda çalışan bazında sınırsız olarak uygulanabilmekte olan bu teşvik ve damga vergisi istisnası, aylık olarak asgari ücretin brüt tutarının belli bir katıyla sınırlandırılmaktadır. Bu teşvik, aylık ücretin asgari ücretin belli bir katını aşmayan kısmı üzerinden hesaplanan gelir vergisinden, asgari ücret istisnasına isabet eden vergi düşüldükten sonra kalan vergi tutarı, teşvik oranı dikkate alınarak, muhtasar beyannamede tahakkuk eden vergiden terkin edilmek suretiyle uygulanması ve bu ücretlerin, asgari ücretin belli bir katını aşan kısmı ise söz konusu teşvike ve damga vergisi istisnasına konu edilememesi sağlanmaktadır.

MADDE 19- 6550 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendiyle, kamu personeli hariç olmak üzere, araştırma altyapılarında çalışan Ar-Ge ve destek personelinin bu görevleriyle ilgili ücretleri herhangi bir sınıra tabi olmaksızın gelir vergisinden, bu kapsamda düzenlenen kâğıtlar damga vergisinden istisna edilmiştir.

Yapılan düzenlemeyle, araştırma altyapılarında çalışan Ar-Ge ve destek personeline yönelik istisnaya konu edilebilecek ücret tutarı, sınırsız kullanımın önüne geçmek için aylık olarak asgari ücretin brüt tutarının belli bir katıyla sınırlandırılmaktadır.

MADDE 20- Yürürlük maddesidir.

MADDE 21- Yürütme maddesidir.